

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-15/2018 г.
София, 28.01.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.12.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/Общия регламент), разгледа по същество жалби № ППН-01-15/09.01.2018 г. и ППН-01-16/09.01.2018 г., подадени от Ю.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № ППН-01-15/09.01.2018 г., подадена от Ю.Г., чрез адвокат ****, с изложени в жалбата твърдения за неправомерно обработване на личните данни на г-н Ю.Г. от *финансова институция АД* (Ф.И. АД).

В жалбата се съдържа информация, че през 2012 г. г-н Ю.Г. е сключил с дружеството договор за кредит - овърдрафт в размер на 750 лв., в изпълнение на който му е издадена кредитна карта. В допълнение е посочено, че след изтичане на срока на картата същата не е преиздавана, не е ползвана, както и че г-н Ю.Г. е погасил всички задължения по договора за кредит.

Изложени са твърдения, че на 19.12.2017 г. г-н Ю.Г. е получил от *финансова институция ЕООД* (Ф.И. ЕООД) уведомление изх. № *** за сключен между Ф.И. ЕООД и Ф.И. АД договор за цесия по силата на който вземането на Ф.И. АД към г-н Ю.Г., произтичащо от договор за кредит № *****, е цедирано на Ф.И. ЕООД и на последното са предоставени личните данни на жалбоподателя и всички документи обезпечаващи вземането.

Твърди се, че г-н Ю.Г. няма задължение към Ф.И. ЕООД, а действията на Ф.И. АД са в нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана и с жалба рег. ППН-01-16/09.01.2018 г. подадена от Ю.Г., чрез адвокат *****, е изложена фактическа обстановка идентична с тази посочена в жалба ППН-01-15/09.01.2018 г. Жалбата е насочена срещу Ф.И. ЕООД и действията на дружеството по обработване на лични данни на жалбоподателя във връзка със събиране на задължението цедирано на дружеството от Ф.И. АД, произтичащо от договор за кредит № *****, сключен между г-н Ю.Г. и Ф.И. АД.

Твърди се, че Ф.И. ЕООД обработва личните данни на жалбоподателя без правно основание и в нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Към жалбите са приложени заверено копие на: адвокатско пълномощно и адресирани до жалбоподателя уведомление за цесия изх. № *****, по описа на Ф.И. ЕООД и приложено към него уведомление по чл. 20 от ЗЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД за изискани становища и относими доказателства.

В отговор от Ф.И. АД е депозирано становище за неоснователността на жалбата. От Ф.И. АД информират, че на 18.01.2016 г. между дружеството и Ф.И. ЕООД е сключен договор цесия, с който Ф.И. АД в качеството си на цедент е прехвърлила на цесионера по договора – Ф.И. ЕООД свои вземания, сред които и вземане произтичащо от договор за кредит № *****, сключен между Ф.И. АД и М.Г. Допълват, че жалбоподателят не е бил страна по договора и се разграничават от текста в уведомление изх. № *****, по описа на Ф.И. ЕООД, в което се твърди, че между жалбоподателя и Ф.И. АД е сключен договор за кредит № *****.

В хода на производството от Ф.И. ЕООД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него писмени доказателства. От дружеството информират, че на 11.12.2003 г. е сключен договор за издаване на кредитна карта Euroline № ***** между М.Г., в качеството на картополучател, и „*****“ АД, в качеството на картоиздател, въз основа на който дружеството е предоставило на В.Ц. парични суми съгласно уговорения кредитен лимит в договора. Допълват, че на 26.03.2005 г. дружеството е придобито от Ф.И. АД.

Твърдят, че картополучателят не е изпълнил задълженията си по договора, а Ф.И. АД е стартирала процедура по събиране на вземането си по принудителен ред. Дружеството се е снабдило с изпълнителен лист. Образувано е изпълнително дело № ***** по описа на ЧСИ. Допълват че, длъжникът М.Г. е починал в началото на 2012 г.,

с оглед което и на основание чл. 431, ал. 3 от ГПК съдебният изпълнител е изискал от Столична община и същата в отговор и за нуждите на изпълнителното дело е представила удостоверение за наследници, в което като законни наследници на починалия длъжник са посочени Г.Г. и Ю.Г.

Твърдят, че ЧСИ е извършил справка за наследниците в ГРАО за предоставяне на информация за гражданското състояние на длъжника, а именно: семейно положение, три имена, ЕГН, постоянен и настоящ адрес на съпруга и на малолетни и непълнолетни деца, три имена и ЕГН на родители, братя и сестри на длъжника. Допълват, че с тази информация е разполагал и кредиторът, респективно вискателят по изпълнителното дело, тъй като същата е била налична в кориците на делото.

От Ф.И. ЕООД сочат, че на 18.01.2016 г. между Ф.И. АД и дружеството е сключен договор за цесия въз основа на който на Ф.И. ЕООД – цесионер по договора, е прехвърлено вземането на Ф.И. АД произтичащо от посочени договор за издаване на кредитна карта. Допълват, че с оглед настъпилото правопримство и на основание чл. 429, ал. 1 от ГПК, Ф.И. ЕООД е конституирано като вискател по изп. дело № ***** по описа на ЧСИ. Информират, че в изпълнение на задълженията си по договора и въз основа на упълномощаване от Ф.И. АД, Ф.И. ЕООД е изпратило до жалбоподателя в качеството му на наследник на задълженото лице уведомление за извършената цесия, както и информация по чл. 20 от ЗЗЛД, копие от които са приложени към жалбата на г-н Ю.Г. до КЗЛД.

Твърдят, че на дружеството не е прехвърляно вземане по цитирания от жалбоподателя договор сключен между него и Ф.И. АД, обстоятелства за които сочат, че са уведомили г-н Ю.Г. с писмо изх. № ***** по описа на дружеството.

Считат, че не е налице нарушение на правата на жалбоподателя, а обработването на личните му данни от страна на Ф.И. ЕООД намират за правилно и законосъобразно при наличие на сочените в чл. 4, ал. 1, т. 3 и 7 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. В тази връзка моля Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни и Общия регламент относно защитата на данните.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбите съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и

на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално допустими, подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежни страни Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД - администратори на лични данни по смисъл на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679. Същите имат за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД и обработването им от последното за събиране на задължение произтичащо от сключен договор за издаване на кредитна карта *****.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/ респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и „г“ и чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания, дейности извършвани от съдилищата или дейности извършвани от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложени наказания.

С оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД и на основание чл. 32 от АПК, с решение на КЗЛД от на 07.11.2018 г. жалбите са обедини за разглеждане в едно административно производство. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Ю.Г. и ответни страни – Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото открито заседание за разглеждане на жалбата по същество и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от Ф.И. ЕООД са изискани допълнителни доказателства, в отговор на което от дружеството представя Удостоверение изх. № *****, издадено от ЧСИ във връзка с изпълнително дело № *****.

На проведено на 13.12.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна Ф.И. АД – редовно уведомено, се представлява от К.П. – длъжностно лице по защита на данните, с представено в заседанието пълномощно.

Г-н К.П. оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна по аргументи изложени в депозирано в производството писмено становище.

Ответната страна Ф.И. ЕООД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт П. съгласно представено в заседанието пълномощно, която оспорва жалбата. Поддържа изразеното от дружеството становище за неоснователност на изложените от жалбоподателя твърдения.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалби № ППН-01-15/09.01.2018 г. и ППН-01-16/09.01.2018 г. са неоснователни.

При постановяване на решението Комисията отчита настъпилата промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни в периода от обработване на личните данни до произнасяне по същество на искането, с което е сезиран административният орган. Съобразена е разпоредбата на чл. 142 от АПК и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, който има пряко действие, като при съпоставка между ЗЗЛД и Регламента се установява, че разпоредба на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 6, параграф 1 от Регламента и не ѝ противоречи.

От събраните по преписката доказателства се установи, че на 11.12.2003 г. между М.Г., в качеството на картополучател, и „****“ АД, картоиздател, последното 26.03.2005 г. придобито от Ф.И. АД, е сключен договор № ***** за издаване на кредитна карта Euroline, видно от съдържанието на който жалбоподателят Ю.Г. не е страна по него.

Във връзка със събиране на задължението по договора, срещу картополучателят М.Г. е образувано изпълнително дело № ***** по описа на ЧСИ, с взыскател по делото Ф.И. АД. Длъжникът М.Г. е починал в началото на 2012 г., след образуване на изпълнителното дело, с оглед което съдебният изпълнител се е снабдил с удостоверение за наследници № ***, в което като законни наследници на починалия длъжник са посочени синовете му: жалбоподателят - Ю.Г. и неговия брат. По молба на Ф.И. АД на

22.10.2014 г. по изпълнителното дело е присъединен изпълнителен лист от 30.06.2014 г. по гр. дело **** на СРС срещу жалбоподателя и неговия брат.

Не е спорно, а и видно от събраните по преписката доказателства на 18.01.2016 г. между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД е сключен договор цесия, с който Ф.И. АД, в качеството си на цедент, е прехвърлила на цесионера по договора – Ф.И. ЕООД свои вземания, сред които и вземане произтичащо от договор за кредит № *****, сключен между Ф.И.АД и М.Г. Видно от събраните доказателства и в частност Приложение 1 към сключения между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД договор за цесия данните предоставени от цедента на цесионера във връзка с прехвърлено вземане на Ф.И. АД произтичащо от договор № ***** за издаване на кредитна карта са имена и единният граждански номер на длъжника – М.Г., както и размер на задължението. В тази връзка неоснователни и в противоречие със събраните по преписката доказателства са твърденията на жалбоподателят, че личните му данни са предоставени от Ф.И. АД на Ф.И. ЕООД за събиране на задължение произтичащо от договор *****.

Следва да се отбележи, че между страните не е спорно, че жалбоподателят е бил в договорни отношения с Ф.И. АД по повод сключен между страните договор за кредит - овърдрафт, във връзка с който дружеството обработва личните му данни. По преписката обаче липсват доказателства в подкрепа на изложените от жалбоподателя твърдения, че личните данни предоставени на Ф.И. АД за целите на договора за овърдрафт, са предоставени от Ф.И.АД на Ф.И. ЕООД за събиране на задължение по него. Изложените от жалбоподателя твърдения в тази насока са оспорени както от страна на Ф.И. АД, така и от страна на Ф.И. ЕООД. Нещо повече в адресираното до жалбоподателя писмо касаещо цедираното вземане изрично е посочено, че то произтича от договор № *****. По цитирания в уведомлението договор жалбоподателят не е страна, обстоятелство за което е информиран с писмо изх. № *** по описа на Ф.И. ЕООД, в което изрично е посочено, че „полученото от Вас на 19.12.2017 г. уведомление за прехвърляне на вземане с изх. № ***** Ви е изпратено в качеството Ви на наследник на длъжника М.Г. – кредитополучател по договор за кредит, сключен на 11.12.2003 г.“.

С оглед събраните доказателства Комисията счита, че жалбата е неоснователна и по отношение на Ф.И. ЕООД.

Въз основа на сключения на 18.01.2016 г. договор за цесия между Ф.И. АД и Ф.И. ЕООД, и подадена от цесионерът - Ф.И. ЕООД нарочна молба, последният е конституиран като възискател по образувано срещу длъжника М.Г. изпълнително дело № ***, по описа на ЧСИ

Видно от събраните доказателства и в частност уведомление № *** по описа на Ф.И. ЕООД, същото получено от жалбоподателя на 19.12.2017 г., Ф.И. ЕООД е обработило лични данни на жалбоподателя за целите на събиране на задължения по договор № ***** сключен с М.Г. бащата на жалбоподателя. Безспорно е, че жалбоподателят не е страна по договора, но предвид настъпилото правоприемство по силата на наследяването е страна – длъжник по образуваното срещу М.Г. изпълнително дело, взыскател по което след 18.01.2016 г. по силата на цесията е Ф.И. ЕООД. В тази връзка и по аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, респективно чл. 6, §1, буква „е“ от Общия регламент за защита на данните и предвид качеството му на взыскател по делото за Ф.И. ЕООД е налице условие на допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя, а именно законен интерес на дружеството - администратор на лични данни, за обработване на личните данните на жалбоподателя за събиране на произтичащото от договора вземане срещу него в качеството му на наследник на длъжника, същия преимуществен пред този на физическото лице, за което данните се отнасят.

В допълнение следва да се отбележи, че по отношение на дружеството са налице и нормативно установени задължения по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД (приложимата норма към дата на изготвяне - 11.12.2017 г., а и получаване - 19.12.2017 г. на уведомленията), респективно законово задължение по смисъла на чл. 6, §1, буква „в“ от Регламента, за обработването на личните данните на жалбоподателя за целите на уведомяването за цесията и предоставяне на информацията по чл. 20 от ЗЗЛД. Последните произтичащи съответно от ЗЗД и ЗЗЛД и вмененото с тях задължение за съобщаване на цесията, респективно за уведомяване на лицето за обработване на личните му данни, когато същите не са получени от физическото лице за което се отнасят.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 32 от АПК обединява жалби ППН-01-15/09.01.2018 г. и ППН-01-16/09.01.2018 г. подадени от Ю.Г. срещу *финансова институция АД* и *финансова институция ЕООД* за разглеждане в едно административно производство.

2. Остава без уважение жалбите, като неоснователни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/